

HANUŠOVSKÝ HLAS

Infolist Rímskokatolíckej farnosti Nanebovzatia
Panny Márie Hanušovce nad Topľou - 02/2020

Čo je to svätosť? Prečo je dôvodom k radosti? A ktorý hriech je kandidátom na ten najrozšírenejší?

„BUd'TE SVäTÍ!“

Zamyslenia nad exhortáciou *Gaudete et exsultate*, 1. Časť: body 1 – 2; 10;

Pápež František napísal exhortáciu o svätosti. V jej hneď prvých bodoch (a potom ešte v 10. bode) nám hovorí, že každý jeden kresťan je povinný z priameho Božieho nariadenia byť svätým. Ako povedal pri inej príležitosti: „*Povolanie ku svätosti, ktoré je bežným povolaním, je povolaním žiť ako kresťan, a žiť ako kresťan znamená to isté ako povedať „žiť ako svätec“.*“ Navyše nám v samom názve exhortácie jasne oznamuje, že toto všeobecné povolanie k svätosti nie je povolaním k nejakému nadľudskému bremenu, nie je to dôvod obáv ani smútku, ale dôvod veľkej radosti a jasnania. Inými slovami, mali by sme byť radosťou a šťastím bez seba, že nám Boh nielen akosi umožňuje, ale dokonca priamo nariaďuje niečo tak úchvatné ako je svätosť! Aby to tak bolo, vyžaduje sa to najprv malé vysvetlenie...

Čo je to svätosť? V hebrejčine, reči SZ, sa vyjadruje slovom *kadoš*, v ktorom je obsiahnutá „úplná odlišnosť, oddelenosť od všetkého ostatného, obecného, všetkým prístupného, všedného... a úplná novosť, inakosť a nezrovnalosť, ktorá vzbudzuje buď bázeň alebo hrôzu.“ (Adolf Novotný). Inými slovami, slovo svätý“ vyjadruje to, čo robí Boha bohom, Božiu božskosť – a teda Jeho úplnú odlišnosť od stvoreného sveta: Boh je večný, my nie. Boh je nekonečný, my nie. Boh je všemohúci, my nie. Boh je dokonalý, my nie. Boh je číre svetlo a číre nepoškrvnené dobro, my nie. Boh je láska, my nie. Božia odlišnosť a vyvýšenosť a inakosť je v porovnaní so svetom a s ľuďmi tak ohromná, že u človeka vzbudzuje závrat a hrôzu (Ž 111,9)

a priamy pohľad na Boha je nič, čo človek jednoducho nedokáže zniesť bez toho, aby ho to na mieste nezabilo (Ex 33,20). Ale v Kristovi prichádza revolúcia! Ako hovorí Katechizmus: „Ne-

konečne dokonalý a sám v sebe blažený Boh podľa číro dobrotvitého rozhodnutia slobodne stvoril človeka, aby mu dal účasť na svojom blaženom živote“ (KKC 1). Opakuje tým len slová Písma, ktoré hovorí, že Boh nás stvoril, vedie a vychováva preto, „*aby sme mali účasť na jeho svätosti“* (Hebr 12,10) – čiže na samom Jeho božstve! Tak, ako to hovorili už rani kresťania, že totiž v Ježišovi Kristovi sa „*Boh stal človekom, aby sa človek stal Bohom*“ a ako to opakuje Katechizmus: „*jednorodný Boží Syn*

Gaudete et Exsultate

Esortazione Apostolica
sulla chiamata alla Santità
nel mondo contemporaneo

... prijal našu prirodzenosť, stal sa človekom, aby ľudí urobil bohmi" (KKC 460), pretože „chce darovať svoj Boží život ľuďom" (KKC 52) a tak „Uvádza nás do intímnosti trojičného života... do dokonalej jednoty Najsvätejšej Trojice" (KKC 1997; 260).

Byť svätý teda znamená byť ako Boh, stať sa všetkým tým, čím je Boh, ako to vysvetľuje napríklad sv. Ján Damascénsky: „Účasťou v Bohu sa človek stáva milosťou tým, čím je Kristus [Boh] svojou prirodzenosťou." Alebo sv. Izák de Stella, že totiž kresťania „môžu o sebe pravdivo povedať, že sú tým, čím je On [Kristus] sám, aj Božím Synom aj Bohom".

Nebo = svätosť = zbožštenie. Byť spase- ný = byť svätý = byť zbožštený. Oba tieto termíny sa používajú v kresťanstve od samého počiatku: Na jednej strane apoštol Peter píše, že Boh nás vychová- va a vedie k tomu, aby sme sa „stali účastnými na Božej prirodzenosti" (2 Pt 1,4); na druhej strane list Hebrejom uprednostňuje druhý výraz, keď vraví, že Boh nás vychováva a volá, aby sme mali „účasť na jeho svätosti" (Hebr 12,10). Dnes sa vo východnej časti Katolíckej cirkvi viac používa slovo „zbož- štenie", v západnej časti Katolíckej cirkvi (kam patríme aj my) sa viac používa slovo „posvätenie", ale oboje znamená jedno a to isté: že Kristus Ježiš, „stanúc sa človekom bez zásahu muža, daroval nám dar svojho Božstva" (KKC 526).

Byť zbožštený – čiže svätý – to je dielo úplne presahujúce naše možnosti a bez Boha možné nijako nie je. Niektoré veci môže a musí vykonať iba sám Boh a aj ich vykonať, keď nám po odchode z tohto sveta dá plnú účasť na svojej večnosti, na svojej vševědúcnosti, všemohúcnosti i nekonečnosti. Iné veci ale Boh nemôže urobiť bez nás: Nemôže nám dať účasť na svojej dokonalosti, kým sa my sami nerozhodneme pre dokonalosť a nezamilujeme si ju. Nemôže nám dať účasť na svojom čírom oslňujúcom dobre a jase, kým sa mi nerozhodneme radikálne zanechať aký- kolvek hriech a nezamilujeme si Božie dokonalé dobro. Podobne je to aj s lás-

kou a našim rozhodnutím milovať. Preto Bohu nezostáva nič iné, než nás tu, v tomto svete, k svätosti volať – či do- konca ju naliehavo nariadať, pretože hoci nás Boh stvoril bez nás, nemôže nás spasíť – čiže zbožštiť, posvätiť – bez nás.

Práve tento posledný rozmer svätosti – dokonalosť a číre dobro – si bežne s pojmom svätosť spájame a pôsobí na nás často ako nejaké ťažké, vlastne až neuskutočniteľné bremeno. Čím sa dostávame k zrejme tomu najrozšírenej- šiemu hriechu, s akým sa na svete stre- táme. Je ním ten hriech, o ktorom Ježiš vraví: „Kto by sa však rúhal Duchu Svä- tému, tomu sa neodpúšťa naveky, ale je vinný večným hriechom" (Mk 3,29). Tradične sa konkretizuje ako: *Opovážlivo sa spoliehať na Božie milosrdenstvo; pochybovať o Božom milosrdenstve a zúfať si; odporovať poznanej zjavenej pravde; závidieť blížnemu Božiu milosť; zatvrzovať si srdce proti spasiteľnému napomenutiu; tvrdošijne zotrvať v nekajúcnosti.* Prečo sú tieto hriechy neodpušiteľné – či, povedané inak, neprekonateľné dokonca aj pre Božie milosrdenstvo? Pretože všetky do jed- ného odmietajú „svätosť, bez ktorej nik neuvidí Pána" (Hebr 12,14), ako vysvet- ľuje aj Katechizmus:

„Kto vedome a dobrovoľne odmieta pri- jať lútosťou Božie milosrdenstvo, odmie- ta odpustenie svojich hriechov a spásu, ktorú mu ponúka Duch Svätý [tým, že „zbožštuje veriacich" (KKC 1129) – pozn. red.]. Takáto zatvrdnosť môže priviesť ku konečnej nekajúcnosti a do večného zatratenia" (KKC 1864).

A teraz sa pozrime okolo seba! Čo poču- jete od kresťanov - katolíkov (a ešte častejšie od nekatolíkov) na adresu svätosti najviac a najčastejšie?

- „Ale veď to netreba, Boh je predsa nekonečne milosrdný, isto sa nad nami zľutuje, veď sme neurobili nič, za čo by sme zaslužili byť poslaní do Pekla... Ja som uveril v Boha ako svojho osob- ného Spasiteľa, to stačí, som už spase- ným človekom..." (= opovážlivé spolie- hanie sa na Božie milosrdenstvo)
- „Kdeže by som ja mohol byť svätý, veď ja som len slabý a krehký človek!"

(= pochybovanie o Božom milosrdenstve)

- „Ale no tak! K spásu predsa netreba byť svätým, kto by už len potom bol spasený, nie? Stačí chodiť do kostola, mať na poriadku sviatosti, spovedať sa, neurobiť nijaké veľké zlo,...“

(= odporovanie Božej zjavenej pravde)

- „Ja som dobrý človek, nekradnem, nezabíjam, do kostola chodím, modliť sa modlím, ja nepotrebujeme žiadne obrátenie, ja som odmalička katolík,... a dnes je iný svet, dnes sa to už tak žiť nedá, aj Cirkev by sa mala prispôbiť, zmeniť, nebyť zastaralá...“

(= zatvrdzovanie sa proti spasiteľnému napomenutiu)

- „Ja som sa to takto naučil, takto som si to navykol, takto to aj dožijem a už nech Boh posúdi...“ (zotrvávanie v neka-júcnosti).

Hrozivé, že? Že totiž dokonca aj medzi kresťanmi je najrozšírenejším postojom ten, ktorý – ak sa nezmení – neomylné a nezvratne vedie k zatrateniu! Pápež František asi vedel, prečo svoju exhortáciu napísal a poslal ju do rúk všetkým kresťanom sveta!

Program bohoslužieb od 20.01.2020 – 26.01.2020

	liturgický kal.	miesto	čas	úmysel
Pondelok 20.01.		Babie	17:00	+ Pavol Zuzana, Alžbeta
		Hanušovce	07:00	+ Ján
Utorok 21.01.	Sv. Agnesy, panny a mučenice	Pavlovce	06:30	ZBP Simona s rod.
		Hanušovce	07:00	ZBP Katarína
Streda 22.01.		Radvanovce	17:30	ZBP muži- malá skupinka
		Hanušovce	07:00	+ Jozef Lajčák
Štvrtok 23.01		Medzianky	17:00	ZBP Miroslav 50r. života
		Hanušovce	18:00	Za ctiteľov sv. Charbela
Piatok 24.01.	<i>Sv. Františka Saleského, biskupa a učiteľa Cirkvi</i>	Pavlovce	17:30	+ Mária
		Hanušovce	18:00	ZBP Timotej, Terezka
Sobota 25.01.	<i>Obrátenie sv. Pavla, apoštola</i>	Radvanovce	18:00	+ Michal a Helena
		Hanušovce	18:00	ZBP a potrebné milosti Eva
Nedeľa 26.01.	3. nedeľa v cezročnom období	Hanušovce	07:30	+ Michal Lipák
		Babie	09:00	ZBP Jana a Samuel, 20r. života
		Pavlovce	09:00	ZBP Peter a Marek
		Medzianky	10:30	ZBP Adriana, 50r. života a jej rod.
		Hanušovce	10:30	Za farnosť

Modlitby za jednotu kresťanov

Pozývame Vás na modlitby za jednotu kresťanov s témou

„ Preukázali nám neskutočnú láskavosť“, ktoré budú o 18:00 hod:

20.01.2020 - Evanjelický kostol , kazateľ Mgr. Pavol Seman

21.01.2020 - Gréckokatolícky chrám, kazateľ ThLic. Martin Telepun

22.01.2020 - Rímskokatolícky kostol, kazateľ Mgr. Martin Škarupa

Program bohoslužieb od 27.01.2020 – 02.02.2020

	<i>liturgický kal.</i>	<i>miesto</i>	<i>čas</i>	<i>úmysel</i>
Pondelok 27.01.		Babie	17:00	ZBP Ján, Sebastián
		Hanušovce	18:00	ZBP a dary DSv. Ján
Utorok 28.01.	<i>Sv. Tomáša Akvinského, kňaza a učiteľa Cirkvi</i>	Pavlovce	06:30	ZBP pre pána starostu s rod.
		Hanušovce	18:00	ZBP Jozef s rod.
Streda 29.01.		Radvanovce	17:30	ZBP Sebastián
		Hanušovce	07:00	ZBP a dary DSv. Ľubomír
Štvrtok 30.01.		Medzianky	17:00	+ Jozef, Mária, Miroslava, Beáta
		Hanušovce	18:00	ZBP a potrebné milosti Mariana
Piatok 31.01.	<i>Sv. Jána Boska, kňaza</i>	Pavlovce	17:30	+ Andrej, Anna, Andrej
		Hanušovce	18:00	ZBP a potrebné milosti Eva
Sobota 01.02.		Medzianky	18:00	ZBP Mária
		Hanušovce	18:00	+ František
Nedeľa 02.02.	Obetovanie Pána	Hanušovce	07:30	Za Bohu zasvätené osoby
		Babie	09:00	+ Ján Marcinko
		Pavlovce	09:00	Za farnosť
		Radvanovce	10:30	Za živých členov ruž. bratstva
		Hanušovce	10:30	+ Ján, Alžbeta, Ján

Hanušovský hlas – Infolist Rímskokatolíckej farnosti Nanebovzatia Panny Márie
 Vydavateľ: Rímskokatolícky farský úrad Hanušovce nad Topľou, Štúrova 13, 09431
 Adresa na zasielanie príspevkov: hanusovskyhlas@gmail.com.